

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"א 229-09 דוד דוד פרויקטים לבניה בע"מ ואח' נ' גובר ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 25

בפני כב' השופטת יעל בלכר

יוסף גובר ע"י עו"ד רונן גמליאל

המבקש

נגד

דוד דוד פרויקטים לבניה בע"מ ע"י עו"ד אליהו שגב

המשיבה

החלטה

בקשת הנתבע בתיק העיקרי (המבקש) לחייב את התובעת (החברה) בהפקדת ערובה להבטחת תשלום הוצאות ההתגוננות מפני התביעה מכח ס' 353א לחוק החברות, תשנ"ט-1999.

1. לטענת המבקש, הכלל לפי ס' 353א הנ"ל הוא הפקדת ערובה והנטל הוא על החברה להוכיח את יכולתה לשלם את הוצאות הנתבע אם תדחה התביעה, על מנת שלא תחויב בהפקדה. כן נטען כי הסיכוי שהתביעה (שהוגשה בסך של 280,288 ₪) תתקבל, הוא נמוך לאור חו"ד המומחה מטעם בית המשפט. המבקש מדגיש את ההוצאות הרבות שכבר הוצאו בניהול ההליכים ומציין את שעוד צפויות לו.

2. לטענת החברה, אין מקום לצוות על מתן ערובה. הבקשה הוגשה בחוסר תום לב לאחר כברת דרך ארוכה של ניהול ההליכים, ורק כדי לכופף על התובעת להסכים למתן פ"ד לפי ס' 79א. החברה צרפה תצהיר מנהלה ובעליה, שלפיו המשיבה היא חברה פעילה אשר מעסיקה 12 עובדים ולה כלי רכב ציוד וריהוט בשווי של 350,000 ₪. כן מנה את שורת לקוחותיה וציין עבודה שהיא מבצעת בבני ברק בשטח כולל של 7,000 מ"ר. לפי הטענה, הכנסותיה הכוללות של החברה בשנת 2010 עמדו על סך של כ- 2.5 מליון ₪ ואולם ביחס לשנים 2011-2011 טרם הוגש דו"ח שנתי. צורף מאזן בוחן לתקופה 1-5/12 (ללא ציון של טענה או מסקנה ביחס לעולה ממנו).

3. דין הבקשה להתקבל.

4. תשובת החברה על נספחיה אינה מציגה ראיות ליכולת החברה לשלם את הוצאות המשפט, אם יפסקו כנגדה ולא שוכנעתי כי הנסיבות אינן מצדיקות חיוב החברה בערובה.

5. לפי הדין, הכלל הוא שתופקד הערובה להבטחת הוצאות. על החברה מוטל לשלם את בית המשפט בתוקף שיקול שעתו, כי הנסיבות אינן מצדיקות חיוב החברה בערובה או כי יש ביכולתה לשלם את הוצאות הנתבע.

6. כך קובע ס' 353א לחוק החברות התשנ"ט-1999:

"353א. הוגשה לבית משפט תביעה על ידי חברה או חברת חוץ, אשר אחריות בעלי המניות בה מוגבלת, רשאי בית המשפט שלו הסמכות לדון בתביעה, לבקשת הנתבע, להורות כי החברה תיתן ערובה מספקת לתשלום הוצאות הנתבע אם יזכה בדין, ורשאי הוא לעכב את ההליכים עד שתיתן הערובה, אלא אם כן סבר כי נסיבות הענין אינן מצדיקות את חיוב החברה או חברת החוץ בערובה או אם החברה הוכיחה כי יש ביכולתה לשלם את הוצאות הנתבע אם יזכה בדין". (הדגשה שלי-י.ב.)

7. כפי שנקבע ברע"א 10905/07 נאות אואזיס מלונות בע"מ נ' זיסר (כב' הש' גרוניס מיום 13/7/08), חוק החברות קובע חזקה שלפיה חברה בע"מ מחוייבת להפקיד, לפי בקשה, ערובה הוצאות. הרציונאל הוא מניעת הסתרת מאחורי האישיות המשפטית של החברה על מנת להתחמק מלשאת בהוצאות שנגרמו לנתבעים. החזקה ניתנת לסתירה על פי שתי דרכים חלופיות המוצגות בסעיף 353א הנ"ל. " על פי החלופה האחת, החזקה נסתרת אם הוכיחה החברה כי יהיה לאל ידה לשלם את הוצאות הנתבע, אם יזכה הוא בדין... על פי החלופה השנייה, החזקה ניתנת לסתירה אם סבור בית המשפט כי נסיבות העניין אינן מצדיקות חיוב החברה בערובה" (הדגשה שלי-י.ב.).

8. ברע"א 1037/07 ל.ג הנדסה ממוחשבת בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ (כב' הש' מלצר מיום 11/2/09) נפסק כי המבחן הוא דו-שלבי. בשלב הראשון, יש לבחון את מצבה הכלכלי של החברה ואם קבע בית המשפט כי החברה לא תוכל לשלם את ההוצאות יזכה הנתבע בדין, על בית המשפט להמשיך ולבחון אם נסיבות העניין מצדיקות חיוב החברה בערובה. זהו השלב השני. בשלב זה על בית המשפט להביא בחשבון, בין היתר, את זכויותיהם החוקיות הנוגדות של הצדדים - זכות הגישה לערכאות וזכות הקניין של התובעת, מחד גיסא וזכותו של הנתבע "שנגרר" להליך משפטי, של ייצא נפסד ושלא ייפגע בקניינו גם אם יזכה, מאידך גיסא; חשבון ואת ההנחה שחיוב החברה להפקיד ערובה במקרה כזה שבו לא הוכיחה החברה את יכולתה לשלם את הוצאות הנתבע "מבטא את הכלל והפטור הוא החריג". שאלת סיכויי ההליך יכולה גם היא להישקל במסגרת קיומן של נסיבות בגינן מוצדק שלא לחייב בהפקדת ערובה. שכן אחת המטרות העיקריות של הכוח לחייב תובע בהפקדת ערובה להבטחת הוצאות הנתבע, היא למנוע תביעות סרק ולהבטיח את תשלום הוצאות הנתבע. על כן, בעיקרון, גם סיכויי ההליך רלבנטיים. "עם זאת, ראוי להוסיף כאן שתי הערות: (א) בשלב זה, הנטל

רובץ על כתפי החברה התובעת - להראות מהן אותן נסיבות שבגינן לא מוצדק לחייב את התאגיד בהפקדת ערבות (ב) בדרך כלל אין זה ראוי להיכנס בהרחבה במסגרת זו לניתוח סיכויי התביעה ויש להיזקק לעניין האמור רק כאשר סיכויי ההליך גבוהים במיוחד, או קלושים מאוד" (הדגשה שלי - י.ב).

- 9.
10. יעל בלכר 54678313
11. החברה לא עמדה בנטל להוכיח כי יש ביכולתה לשלם את הוצאות המבקש, אם התביעה כנגדו תידחה. למעט הצהרות כלליות וסתמיות של מנהל התובעת, לא כללה תשובת החברה לבקשה, פרטים מספקים ואסמכתאות בעניין יכולתה של החברה לשלם את ההוצאות. צורף כאמור, תדפיס מאזן בוחן לחודשים 1-5/12. אין זה דו"ח מאושר ע"י רו"ח וממילא לא ניתן ללמוד ממנו על יכולת החברה לשלם את הוצאות המבקש. לא צורף כל מסמך אחר מטעם רו"ח של החברה שניתן יהיה להבין ממנו מהי תמונת המצב הפיננסית של החברה, נכסיה, חובותיה, נזילות וכד'. לא צורף דו"ח רשם החברות שגם ממנו ניתן לעיתים ללמוד על מצבה של החברה. החברה לא הצביעה על כל נסיבות אחרות המצדיקות שלא לחייבה בערובה בנסיבות העניין, ולא מצאתי שקיימות נסיבות כאלה מתוך עיון בכתבי הטענות.
12. אם כך ולאור כל האמור, יש לחייב את המשיבה בערובה להבטחת הוצאות המבקש.
13. בשלב זה, יש לשקול את גובה הערובה. גם בשלב זה עומדים ברקע הדברים הזכויות החוקיות של הצדדים, זכות הגישה לערכאות וזכות הקניין של התובע והנתבע. האיזון בין זכויות אלה הוא לעולם תלוי-נסיבות. לאחר עיון בכתבי הטענות ובהתחשב בסכום התובענה ובטיבה, אני קובעת כי החברה תפקיד בקופת בית המשפט סך של 40,000 ₪ או ערבות בנקאית אוטונומית על הסך האמור, צמודת מדד ובלתי מוגבלת במועד הפירעון להבטחת הוצאות המבקש.

הפקדון/הערבות יופקדו עד ליום 5/9/12.

הוצאות הבקשה תהיינה חלק מההוצאות בהליך העיקרי.

ת.פ בהתאמה למעקב מנ"ת

המזכירות תדוור לצדדים בדואר רשום+ אישור מסירה.

ניתנה היום, כ"ו תמוז תשע"ב, 16 יולי 2012,

בהעדר הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)